

SEÇİM 2007:

Mallar Tezgâhta...

Seçilecek ne var?!

Yeni bir seçim dönemine giriyoruz... Seçim propagandası başlıyor. Ancak bu konuda yapılan şeyler de az değil... Örneğin andaki hükümet partisinin önünü kesmek için sözümona "laik" partiler, "cumhuriyet bekçisi" iddiasında olan partiler, ordunun mecliste gönüllü erleri, seçimler yaklaşırken güya birleşip bütünleşiyor, delikleri yamıyorlar. Bu konuda da başarılı olamayanlar seçimlere katılmama kararı alıyor vs. vb.

Şimdi hepsinin ortak söylemi kendilerinin farklı olduğu konusunda siyasi rakiplerine laf yetiştirmek...

Sadece siyasi rakiplerine değil...

Yaklaşan seçimlerde oylarına talip oldukları işçilere, emekçilere de kendilerinin "farklılığını" anlatıyorlar. Hepsisi "sütten çıkmış ak kaşık"! Hepsisi sözde bizim sorunlarımızı bilen partiler, hepsi sorunları çözmeye aday! Sanki 80 küsurluk cumhuriyet tarihi boyunca denenmemiş, tanınmayan, bilinmeyen partiler, kişiler!

Seçim propagandasının henüz resmen başlamadığı bu dönemde ve başladığında olacakları tahmin etmek hiç de zor değil... Yine vadin bini bir paraya gidecek. Yine hepsi bizi nasıl daha iyi kurtaracağını meydanlarda avaz avaz bağıraraklar. Kimileri göz boyamak için bulgur, fasulye paketleri dağıtacak. Seçim yaz dönemine geleceği için kimileri mayo, güneş kremi, yüzme simidi filan dağıtırsa hiç şaşırılmayacağız.

Hepsi bizim bu partilerden birisini tercih etmemiz için...

Gerekli mi? Değil...

Zorunlu mu? O da değil...

Peki ne için?

*

Tamam, tercih edeceğiz diyelim... Ama hangisini? Tercih edeceğimiz arasında özde bir fark var mı? İşte mesele burada!...

Zor iş... Hayır, seçmek, oy atmak zor değil de farkı farketmek zor!

Düşünün bir... Meyve ve sebze almak için pazara gidiyorsunuz. Tezgâhlarda malın iyisi belli. Çürük domatesleri sağlam domatesten, pörsümüş hıyarları taze hıyardan ayırmak zor değil. Bakarsınız, seçersiniz, alırsınız... Bir tezgâhta uygununu bulamazsanız bir başka tezgâha giderseniz, oradan alırsınız alacağınızı... Peki, pazaryerindeki bütün tezgâhlarda bulunan domates ve hıyarların hepsi çürümüş ve pörsümüşse ne yapacaksınız?

İşte o zaman işiniz zor...

Zor mu?

Hayır, belki çok daha kolaylaşmıştır işiniz...

Seçmezsiniz... Almazsınız...

Gerekli mi? Değil...

Zorunlu mu? O da değil...

Tabii çürük domates yeme konusunda kararlıysanız, illa da çürük olsun diyorsanız o başka!...

*

Seçim yaklaşıyor... Herkes bizi sandık başına çağırıyor... Bizden ortadaki tercihlerden birisini seçmeye zorluyorlar. Bunun için birisi diğerini suçluyor, kendisini en iyi göstermeye çalışıyor. Kimisi diğerini "cumhuriyetin altını oymakla" suçlayıp kendisini onun koruyucusu ilan ediyor. Kimisi diğerini "demokrasinin, anayasal düzenin ırzına geçmek"le suçluyor, kendisi otomatikman "demokrasi savunucusu" oluyor... Kendi aralarında didişip duruyorlar. Farklılıklarını anlatmaya çalışıyorlar.

Biz onların ne olduklarını, aralarındaki farkın nasıl bir fark olduğunu biliyoruz. Aralarında fark olduğunu söyleyenlerin; işçilerin, emekçilerin basit herhangi bir talebi karşısında işçileri, emekçileri nasıl baskı altına aldıklarını biliyoruz. Bize karşı olma noktasında birinin diğerinden özde farkı yok. Bize karşı hepsi ortak bir noktada birleşiyorlar.

Onlar bizim daha iyi sömürülmemiz, suyumuzun daha iyi çıkarılıp böylece temsilcisi oldukları sermaye

sahiplerinin daha fazla kazanması için çalışıyorlar.
 Çıkardıkları kanunları, yaptıkları düzenlemeleri biliyoruz: Bize karşılar!
 Yaptıkları anayasaları biliyoruz: Bize karşı!
 Yaptıkları uygulamaları görüyoruz: Bize karşı!...
 Gerekli mi? Değil...
 Zorunlu mu? O da değil...
 Peki ne için?

*

Tüm cumhuriyet tarihi boyunca bize reva gördükleri şeyler aşağı yukarı aynı. Dün dedelerimize, babalarımıza yaptıklarını bugün bize yapıyorlar.
 Çalışıyorlar... Sistemlerini, düzenlerini korumak için çalışıyorlar...

Açıkça söylemiyorlar. Yalan söylüyorlar; kandırıyorlar bizleri. Bizim için, halk için, işçiler, emekçiler için, yoksul köylüler için, dar gelirli için... çalıştıklarını söylüyorlar. Yaptıkları ama sermayenin çıkarlarını korumak...

Oynanan aslında çok yönlü bir oyun... Ve bu oyunda bize biçilen rol seçim sandığı başına gitmek, adaylardan birisini tercih etmek... Böylece oynanan oyunun parçası oluyoruz. Kullanılıyorz!

Onların düzenlerine, sistemlerine meşruiyet kazandırma diye bir dertleri var günümüz dünyasında. Demokrat görünmek zorundalar. Zora dayalı sistemlerini maskeleyen durumundalar. Bunun için meşruiyete ihtiyaçları var. İşçilerin, emekçilerin desteğine ihtiyaçları var. Bunun için bize geliyor, oyumuzu istiyorlar. Ve veriyor işçiler, emekçiler oylarını... Aslında zora dayalı sistem verilen oylarımızla meşruiyet kazanıyor. Öyle ya, bilinçleri işgal edilmiş kitlelerin desteğini alıyor sistem, düzen... Aslında hiç de demokrat olmamalarına rağmen bizden aldıkları oyla onların demokrasi oyununa ortak oluyoruz. Demokrasi maskelerinin boyası oluyor oylarımız...

Onlara konuşma hakkını veren bizleriz...

"Millet Meclisi" denilen meclisin aslında bizim meclisimiz olmadığını biliyoruz ama verdiğimiz oylarla onlara "Bu meclis milletin meclisidir!" deme hakkını veriyoruz. Seçilen milletvekillerinin düzenin vekilleri olduğunu biliyoruz ama onlara verdiğimiz oylarla "Ben milletin vekiliyim! Seçmenin oyuyla geldim ben!..." deme hakkını veriyoruz.

Her seçim sonrasında verdiğimiz oyların bize zam olarak, zulüm olarak döndüğünü biliyoruz, çoğunlukla pişman oluyoruz. Ama bir sonraki seçimlerde yine aynı oyunun bir parçası olarak, onlara "Halk seçiyor; bakın, demokrasi nasıl da tıkır tıkır işliyor!" deme hakkını veriyoruz!...

Hep veriyoruz...

Ne için? Oyumuzla hiç bir çıkarımızın olmadığı demokrasi oyununda figüranlar olmak için...

Gerekli mi? Değil...

Zorunlu mu? O da değil...

Peki ne için?!

*

Bizim verdiğimiz oyu birbirlerine karşı kullanıyorlar, milletin kendilerine yetki verdiğini söyleyip iktidar koltuğuna oturuyorlar. Ama bizim için bir şey yapmıyorlar... Verdikleri sözler, ettikleri vaatler unutuluyor.

Verdiğimiz oyu bize karşı kullanıyorlar: Herhangi bir şey yapılmadığında söyleyecek sözümüz olabilir mi? Biz seçiyoruz! Seçerken kimimiz birisine, diğerimiz diğerine veriyor, bölünüyoruz. Bu bölünmüşlük de onların işine yarıyor! Açlıkta, yoksullukta birleştirilmiş olan işçilerin, emekçilerin kendilerine dünyayı zindan eden sömürücülere karşı birleşmeleri, onlara karşı birlikte mücadele etmeleri gerekirken, onların zulmünden, sömürsünden kurtulmaları gerekirken kendi aralarında parçalanıyorlar. Güçlerini bölüyor, sonuçta düzene değil birbirlerine düşman oluyorlar. Açlıkta, yoksullukta, işsizlikte, aşızlıkta birleştirilenlerin parçalanmışlığı sermaye sahiplerinin, onların sömürü düzenlerinin garantisi oluyor.

Gerekli mi? Değil...

Zorunlu mu? O da değil...

Peki ne için?

*

Evet, verdiğimiz oylarla onlara meşruiyet kazandırıyoruz. Onlar bizden aldıkları destekle düzeni akıyor, onun devamını sağlıyorlar. Bu oyun yeniden, hep yeniden oynanıyor... Ve her seçim döneminde yine ortalığa düşüp oylarımıza talip oluyorlar.

Bu seçimlerde de gelecekler... Kendilerinin daha iyi olduğunu söyleyerek oy talep edecekler.

Mal tezgâhta, tercihler ortada...

Bize seçmek düşüyor...

Gerekli mi? Değil...

Zorunlu mu? O da değil...

Peki ne için? Neden kendimize bu düşmanlığımız?

10 Haziran 2007 |